

Unge selvsvurdering af sproglige færdigheder i uddannelsessammenhæng

CECILIE EGHOLM TRAAGAARD, KANDIDATSTUDERENDE I AUDIOLOGOPÆDI PÅ KØBENHAVNS UNIVERSITET

SIA KITT HINGE, KANDIDATSTUDERENDE I AUDIOLOGOPÆDI PÅ KØBENHAVNS UNIVERSITET

RIKKE VANG CHRISTENSEN, PH.D., LEKTOR I BØRNELOGOPÆDI VED KØBENHAVNS UNIVERSITET

I Danmark findes der kun få sproglige udrednings- og vurderingsmaterialer til unge i alderen 15-24 år. Denne artikel bygger på vores bachelorprojekt, hvor vi undersøgte, om et selvsvurderingsskema til vurdering af sproglige færdigheder i uddannelsessammenhæng kan identificere sproglige vanskeligheder hos unge, herunder unge med sprogforstyrrelsen DLD (*developmental language disorder*). Vi ønsker desuden at pege på selvsvurdering som en mulig vej til indsigt i unges oplevelser af egne vanskeligheder. Selvsvurdering af sproglige færdigheder kan være en brik i afdækningen af vanskeligheder og indsatsbehov hos unge og voksne, som kan fremme samarbejdet mellem unge og fagpersoner om indsatser, der både er fagligt relevante og meningsfulde i lyset af unges egne oplevelser af vanskeligheder. Vi indleder artiklen med at redegøre for sproglige vanskeligheder hos unge og fortsætter med en beskrivelse af selvsvurdering som et redskab, der kan bruges som element i vurderingen af sproglige vanskeligheder. Vi peger også på, hvorfor selvsvurdering på andre måder kan være nyttig i praksis i samarbejdet med den unge. Dernæst præsenterer vi metode og fund fra vores bachelorprojekt. Vi fandt ikke, at selvsvurderingsskemaet i den daværende version med tilstrækkeligt stor nøjagtighed kunne identificere unge med sproglige vanskeligheder, og vi reflekterer afslutningsvis over muligheder for udvikling af redskabet og brug i andre sammenhænge.

Sprogvanskeligheder hos unge

Sprogforstyrrelsen DLD og dermed vanskeligheder med talt sprog er de seneste år kommet mere i fokus hos blandt andre logopæder, læsevejledere og lærere. Der er således øget bevidsthed om, at DLD, hvilket vil sige vedvarende sprogindlæringsvanskeligheder, også findes hos unge og voksne. Dette fokus indebærer en søgen efter veje for fagprofessionelle til at vurdere unge og voksnes vanskeligheder med talt sprog og også identificere DLD. Det var udgangspunktet for vores projekt om brugen af et selvsvurderingsskema til at identificere vanskeligheder relateret til undervisningsdeltagelse og -udbytte. I det følgende gør vi rede for sproglige vanskeligheder, som optræder ved DLD, og deres konsekvenser for den enkeltes uddannelse og hverdagsliv.

Sproglige vanskeligheder hos unge og voksne kan komme til udtryk som vanskeligheder med produktion, forståelse og brug af sproget (Hauerberg Olsen & Vang Christensen, 2024).

Eksempelvis fandt Nippold et al. (2009), at unge med DLD ofte anvender kortere sætninger og dermed en mindre kompleks grammatik sammenlignet med jævnaldrende med typisk sprogudvikling. Vanskelighederne kan også vise sig som et mindre ordforråd og problemer med at finde de præcise ord, som man ønsker at bruge (Paul et al. 2018, s. 574). Ordforrådsvanskeligheder kan ligeledes komme til udtryk som et mindre godt kendskab til ordene i ens ordforråd. Det kan eksempelvis være, at man kun kender til én betydning af ordet "frø" og dermed misforstår sætninger, hvor ordets anden betydning er anvendt. Det snævre ordforråd kan blandt andet forårsage problemer med at forstå instruktioner med mange informationer på en gang (Paul et al., 2018, s. 574). McGregor et al. (2020) fandt, at en gruppe unge med DLD havde vanskeligheder med at tilegne sig nye ord. Disse udfordringer kan give vanskeligheder i undervisningen, hvor man har et behov for at lære de faglige begreber, som relaterer sig til bestemte emner, for at kunne følge med (Ward-Lonergan, 2010).

Der kan også være pragmatiske vanskeligheder. Disse vanskeligheder kan vise sig som problemer med at forklare sig på en forståelig og sammenhængende måde, fordi personen giver for lidt eller for meget information i den givne situation. Pragmatiske vanskeligheder kan have stor betydning for unge i både sociale sammenhænge og i undervisningen, hvor de skal udtrykke sig sammenhængende både i tale og på skrift (Paul et al., 2018, s. 586).

Med alderen stiger de sproglige krav blandt andet i undervisningssammenhæng, og Elbro et al. (2011) fandt, at personer med DLD sammenlignet med jævnaldrende er i større risiko for dårlige læse- og skrivefærdigheder. Færdigheder indenfor læsning og skrivning er både afgørende for deltagelse i uddannelsessammenhæng og i dagligdagen (Almgren Bäck et al. 2024), og hvis ikke der er opbygget et godt sprogligt fundament, er det svært for ældre børn og unge at leve op til de større sproglige krav, som omgivelserne stiller (Paul et al., 2018, s. 569).

” Med alderen stiger de sproglige krav blandt andet i undervisningssammenhæng.

Sprogvanskeligheder i et langtidsperspektiv

Personer med sproglige vanskeligheder er i risiko for et begrænset deltagelsesniveau, lavere uddannelsesniveau (Dubois et al., 2020), nedsat trivsel (Durkin et al., 2017) og for at udvikle angst og depression (Botting et al., 2016). Derfor er støtte op gennem skoleårene vigtig (Ekström et al., 2023).

Måden, hvorpå vanskelighederne kommer til udtryk, forandrer sig med alderen (Vang Christensen, 2021, s. 221), og de mest fremtrædende vanskeligheder hos den 8-årige vil altså ikke være de samme som hos hverken den 12-årige eller den 25-årige. Efterhånden kan vanskelighederne blive mindre hørbare, hvorfor der er risiko for, at vanskelighederne bliver overset (Vang Christensen, 2021, s. 223). Men det er ikke ensbetydende med, at vanskelighederne ikke fylder hos personerne selv (Ekström et al., 2023). De ellers skjulte vanskeligheder kan komme til udtryk, hvis unge bliver udfordret af nye og krævende situationer (Paul et al., 2018, s. 566). Når man taler med venner og familie, kan man ofte undgå ord, man ikke har et dybt kendskab til, men når man i undervisnings-

sammenhæng får spørgsmål af læreren om et specifikt emne, er der ofte forventninger om anvendelse af bestemte fagbegreber og om avanceret sprogbrug.

Sociale relationer med jævnaldrende kan blive påvirket negativt af, at unge med sprogvanskeligheder skiller sig ud (Paul et al., 2018, s. 570). Ekström et al., (2023) fandt, at unge med DLD kan være mere generte og opleve, at deres evner til at indgå i sociale sammenhænge ikke er tilstrækkelige. Men for at opretholde eksisterende relationer og skabe nye bekendtskaber er det vigtigt at kunne indgå i sociale sammenhænge (Durkin et al., 2017). Vanskelighederne hos unge med DLD kan også opleves som en barriere, når unge skal videre i uddannelsessystemet og senere ud i job (Caroll & Dockrell, 2012). Elbro et al. (2011) fandt, at færre voksne med DLD havde påbegyndt en videregående uddannelse eller erhvervsuddannelse, og færre havde færdiggjort en uddannelse end deres jævnaldrende.

Vurdering af sproglige vanskeligheder

I den danske kontekst er der kun ganske få sproglige udrednings- og vurderingsmaterialer beregnet til unge i alderen 15 til 24 år, og de fleste af disse indeholder ikke danske normer (Von Amerongen, 2021). Specialcenter Roskilde Kommunikation har udarbejdet en dansk version til eget brug af et selv vurderingsskema, som findes hos Paul et al. (2018, s. 571). Der er tale om et værktøj, som giver den unge lejlighed til at reflektere over sine færdigheder og udfordringer, og som giver logopæden, læsevejlederen eller læreren indblik i den unges egen oplevelse. Dermed kan skemaet bidrage til den afdækning af vanskeligheder, som fagpersonen foretager. Skemaet kan også danne udgangspunkt for samarbejde og dialog mellem fagperson og elev ved at vise, hvor den unge oplever særligt store vanskeligheder og behov for støtte, eller hvor vedkommende, måske overraskende for fagpersonen, ikke oplever at have vanskeligheder. Selvvurderingsskemaet er ikke normeret i hverken den amerikanske eller den danske version, men bruges, så vidt vi ved, på forskellige danske kommunikationscentre i udredningen af vanskeligheder med talt sprog, fx hos unge med mulig DLD. Skemaet afdækker blandt andet, hvordan den unge oplever at klare det at stille spørgsmål, når noget ikke er forstået, at følge instruktioner og at deltage i klassediskussioner.

” I den danske kontekst er der kun ganske få sproglige udrednings- og vurderingsmaterialer beregnet til unge i alderen 15 til 24 år.

Selvvurdering som pålideligt redskab?

Selvvurdering virker som en oplagt vej til indblik i den unges oplevede vanskeligheder, men der er uenighed i forskningslitteraturen om, hvorvidt unges selvvurdering af deres sproglige færdigheder er en pålidelig afspejling af deres færdigheder, sådan som de vurderes af forældre eller lærere eller ved brug af test. Forskningsresultater tyder på, at jo ældre man bliver, desto højere grad af pålidelighed har selvvurdering. Mills & Keil (2004) samt Hughes et al. (2009) fandt i deres studier, at yngre børn har en tendens til at overvurdere deres egne evner, men at tilbøjeligheden mindskes med alderen i takt med udviklingen af andre kognitive færdigheder.

Generelt vurderer unge med indlæringsvanskeligheder, herunder sproglige vanskeligheder, deres akademiske færdigheder til at være dårligere, end jævnaldrende vurderer deres. Men unge med indlæringsvanskeligheder vurderer deres færdigheder højere, end både undervisere og forældre oplever dem (Stone & May, 2002; Meltzer et al., 1998). Dette indikerer, enten at unge med sproglige

vanskeligheder overvurderer deres egne færdigheder, eller at forældre og undervisere undervurderer dem. Durkin et al. (2012) fandt moderate korrelationer mellem unges selv vurdering af sprog- og læsefærdigheder og resultaterne af sprog- og læsetest, hvilket tyder på, at unge ikke er upålidelige i vurderingen af deres færdigheder.

Uanset om der er overensstemmelse eller ej, kan et indblik i den unges selv vurdering dog være væsentlig i tilrettelæggelsen af indsatser, fordi man som fagperson kan anvende den unges vurdering til at motivere et målrettet arbejde med bestemte færdigheder. Det vender vi tilbage til sidst i artiklen. I det følgende afsnit beskriver vi vores projekt, som undersøgte, hvorvidt selv vurdering er pålideligt som redskab til identifikation af sproglige vanskeligheder.

Selv vurderingsskema som metode i vores projekt

I vores bachelorprojekt ønskede vi at undersøge, om selv vurderingsskemaet fra Specialcenter Roskilde Kommunikation kunne identificere sproglige vanskeligheder hos unge. Selv vurderingsskemaet blev afprøvet på 96 HF-studerende, som alle var under 25 år og kom fra den samme uddannelsesinstitution. Inden vi afprøvede selv vurderingsskemaet, bad vi deltagerne om at udfylde et andet spørgeskema for at kunne inddele dem i to grupper: elever *med* og *uden* sproglige vanskeligheder. I det indledende spørgeskema spurgte vi til de unges baggrund, bl.a. om der er sproglige vanskeligheder i familien, og om de unge tidligere har været tilknyttet logopæd. Vi bad også den unge om at vurdere størrelsen af sit ordforråd i forhold til sine kammeraters. På baggrund af spørgeskemaet delte vi eleverne i de to grupper – en med elever med sproglige vanskeligheder og en med elever uden. Det skal dog understreges, at vi ikke kan være sikre på, at de, der i det indledende spørgeskema indikerer, at de har sproglige vanskeligheder, faktisk *har* vanskeligheder, da dette ikke er verificeret med objektive sprogtest eller anden dokumentation.

Herefter besvarede deltagerne selv vurderingsskemaet fra Specialcenter Roskilde Kommunikation, som vi forinden havde bearbejdet, så det bestod af et skema med 26 udsagn om sproglige færdigheder i uddannelsessammenhæng. Selv vurderingsskemaet indeholdt bl.a. udsagn om oplevelsen af at have problemer med at lære nye ord og fremmedsprog samt med at formulere sig mundtligt. I det oprindelige selv vurderingsskema var der fem svarmuligheder, som ses i figur 1 sammen med den danske oversættelse fra Specialcenter Roskilde Kommunikation i parentes.

Svar- muligheder	I'm good (Ingen problemer)	I'm ok (Jeg er OK til det)	I get by (Jeg klarer mig lige)	I need some help (Jeg har behov for lidt hjælp)	Aah! Help! Help! (Jeg kan slet ikke)
---------------------	----------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------	--	---

Figur 1: Svarmuligheder i selv vurderingsskemaet af Paul et al. (2018, s. 571).

Vi valgte dog at inddrage en ekstra svarmulighed for at sikre, at de unge tydeligt tog stilling til, om de oplevede vanskeligheder eller ej. Vores seks svarmuligheder fremgår af figur 2. Vi anså disse tre svarmuligheder: *Jeg har flere gange problemer*, *Jeg har ofte problemer* og *Jeg har altid problemer* som en indikation for problemer og de resterende tre svarmuligheder som indikation af, at der ikke var problemer.

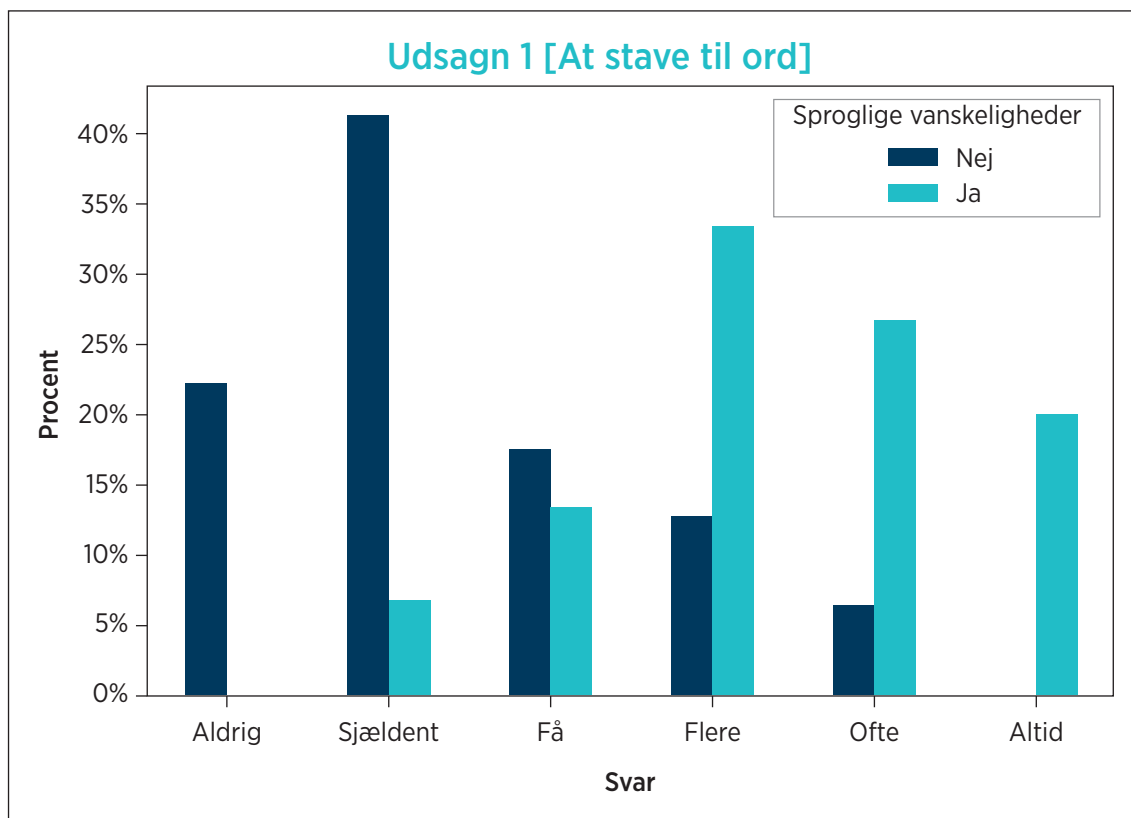
	Jeg har aldrig problemer	Jeg har sjældent problemer	Jeg har få gange problemer	Jeg har flere gange problemer	Jeg har ofte problemer	Jeg har altid problemer
At forstå det jeg læser	☐	☐	☐	☐	☐	☐
At stille spørgsmål, når der er noget, jeg ikke har forstået	☐	☐	☐	☐	☐	☐
At svare på spørgsmål om noget jeg har læst	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Figur 2: Eksempler på udsagn, der er med i BA-projektets selvsvurderingsskema samt skemaets svarmuligheder.

Vores fund: signifikante forskelle mellem grupperne, men ikke et pålideligt redskab til identifikation

Vi fandt, at de unge, som i det indledende spørgeskema viste tegn på sprogvanskeligheder, også vurderede deres sproglige færdigheder i uddannelsessammenhænge lavere end de deltagere, som ikke havde indikeret sprogvanskeligheder, dog ikke så lavt, som vi havde forventet. Gruppen af unge med vanskeligheder lagde sig gennemsnitligt mellem svarmulighederne *Jeg har få gange problemer* og *Jeg har flere gange problemer*, altså med færre problemer, end vi umiddelbart havde forventet, mens gruppen af unge uden sproglige vanskeligheder gennemsnitligt lagde sig mellem *Jeg har sjældent problemer* og *Jeg har få gange problemer*. Næsten alle 26 udsagn viste forskel mellem gruppen af unge med sprogvanskeligheder og gruppen uden sprogvanskeligheder. Enkelte udsagn så ud til at være særligt informative, nemlig udsagnene *at stave til ord*, *at have tid til at nå alle mine opgaver*, *at formulere mig mundtligt* og *at gennemføre test*. Figur 3 viser fordelingen af elevernes besvarelser på udsagnet *at stave til ord*. Ved disse fire udsagn fandt vi store forskelle på, hvordan gruppen af elever med sprogvanskeligheder og gruppen uden besvarede dem (effektstørrelser mellem 0,47-0,51, svarende til middelstore til store effekter). Der skal dog tages højde for, at resultaterne ikke er sammenholdt med andre kilder, som fx lærernes vurdering eller objektiv sprogtestning.

” Næsten alle 26 udsagn viste forskel mellem gruppen af unge med sprogvanskeligheder og gruppen uden sprogvanskeligheder.

Figur 3: Fordelingen af deltagernes besvarelser på udsagnet at stave til ord.

Selvom vi fandt tydelige forskelle mellem de to grupper, viste vores øvrige analyser, at selvurderingsskemaet i dets daværende form ikke i sig selv kunne identificere unge med sproglige vanskeligheder med tilstrækkelig stor pålidelighed. Selvurderingsskemaet så altså ikke ud til i sig selv at være et velegnet redskab til identifikation af sproglige vanskeligheder.

Yderligere projekter og videreudvikling af selvurderingsskemaet

Vi vurderede efter færdiggørelsen af vores bachelorprojekt, at ét udsagn i selvurderingsskemaet kunne udgå, og at der var behov for yderligere ændringer af nogle af udsagnene. For udsagnet *at forstå og bruge billedsprog (fx 'at have sommerfugle i maven')* fandt vi for eksempel en meget lille effektstørrelse på 0,06 og dermed ingen forskel mellem de to grupper af unge. Vi antager, at det skyldes, at billedsproget i eksemplet er meget velkendt, for ud fra forskningslitteraturen forventer vi, at unge med sprogvanskeligheder kan have problemer med at forstå og anvende billedsprog (Norbury, 2005). Derfor har vi ændret udsagnet til: *at forstå billedsprog, fx 'at have mange bolde i luften' eller 'at få blod på tanden'*.

Det blev også tydeligt i bachelorprojektet, at svarmulighederne skulle ændres for at gøre dem mere letforståelige og dermed øge skemaets anvendelighed. Nogle af de unge i bachelorprojektets undersøgelse havde svært ved at skelne mellem de sproglige formuleringer i svarmulighederne. Derfor er vi kommet frem til en løsning, hvor de seks svarmuligheder er angivet med tal og en farvekodning (se figur 4). Placerer den unge sig på 3 (orange) eller derover, vurderer vi, at der er oplevede vanskeligheder med det, som udsagnet handler om. De to yderkategorier er desuden beskrevet med ord, *Jeg har (næsten) aldrig problemer* og *Jeg har (næsten) altid problemer*. Vi har tilføjet (*næsten*) for at undgå, at de to muligheder bliver absolutte.

7.	At forstå det, jeg læser	(0) Jeg har (næsten) aldrig problemer	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) Jeg har (næsten) altid problemer
8.	At stille spørgsmål, når der er noget, jeg ikke forstår	(0) Jeg har (næsten) aldrig problemer	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) Jeg har (næsten) altid problemer
9.	At svare på spørgsmål om noget jeg har læst	(0) Jeg har (næsten) aldrig problemer	(1)	(2)	(3)	(4)	(5) Jeg har (næsten) altid problemer

Figur 4: Reviderede svarmuligheder i selvvurderingsskemaet.

Vi har undervejs i det videre arbejde afprøvet nogle af vores ændringer på grupper af universitetsstuderende. Men der er fortsat arbejde at gøre med selvvurderingsskemaet. De nye formuleringer og den nye svarskala med tal og farvemarkering skal afprøves systematisk for at finde ud af, om det fungerer bedre end den tidligere version, måske endda som et pålideligt instrument til at identificere sproglige vanskeligheder og mulig DLD hos unge i en uddannelseskontekst.

Det vil også være interessant at undersøge, om det besvarede skema faktisk kan bruges i praksis som en samtalestarter om den unges oplevede sproglige vanskeligheder i uddannelsessammenhæng. De vanskeligheder, som fylder mest hos den unge, er ikke nødvendigvis dem, som fagpersoner ser som de største problemer. Forskning finder desuden, at unge gerne vil inddrages i samtalen om deres vanskeligheder og anerkendes som relevante beslutningstagere for egen læringsproces (Ekström et al. 2023; Prout, 2002), og ifølge Paul et al. (2018, s. 570) kan der, ved at tage udgangspunkt i det, som den unge selv oplever som vanskeligt, opbygges et stærkt samarbejde, som fremmer motivationen hos den enkelte. Selvvurderingsskemaer kan være et redskab til systematisk indsamling af den unges egen vurdering af sine sproglige vanskeligheder og til at få indblik i, hvor den unge ønsker, at der bliver gjort en indsats. Men ifølge Merrick (2020) undlader flere lærere i skoleregi at spørge om unges egne oplevelser grundet tvivl om, hvorvidt unges selvvurderinger er til at stole på, eller for at skåne unge for svære samtaler.

” De vanskeligheder, som fylder mest hos den unge, er ikke nødvendigvis dem, som fagpersoner ser som de største problemer.

Det er dog den unge selv, som lever med vanskelighederne og de barrierer, som vanskelighederne skaber i hverdagen, og derfor mener vi, at det er relevant at få indblik i personens egen oplevelse. Et selvvurderingsredskab vil kunne anvendes af lærere, læsevejledere, logopæder og andre faggrupper, som arbejder med unge, og vil også kunne danne udgangspunkt for en samtale med unge om, hvilke problemer de oplever i hverdagen. Oplysningerne fra selvvurderingen kan derfor bruges til at målrette indsatser mod det, der også føles relevant for den unge.

Selvurdering som et redskab i udvikling?

I vores bachelorprojekt fandt vi ikke, at selvvurderingsskemaet var et redskab til sikker identifikation af unge med sprogveskigheder. Men skemaet gav indsigt i betydelige forskelle mellem de to grupper af unge ved udsagnene *at stave til ord*, *at have tid til at nå alle mine opgaver*, *at gennemføre test* og *at formulere mig mundtligt*. De store forskelle ved udsagnene kan indikere, at personer med sproglige veskigheder har behov for mere tid til at planlægge, organisere og bearbejde sprog, hvilket kan være et argument for at give dem længere tid til både at besvare spørgsmål i undervisningen og til eksamen. Problemerne med at stave til ord understreger, at det er relevant for lærere at have ekstra fokus på eksempelvis at arbejde med, hvordan ords stavemåde hænger sammen med udtalen, samt arbejde med ords morfemer (Daugaard et al., 2019).

I denne artikel har vi desuden peget på skemaets oplagte relevans på andre områder. På baggrund af litteraturen fandt vi, at unge gerne vil spørges til oplevede veskigheder. Derfor vurderer vi, at selvvurderingsskemaet er et udgangspunkt for at skabe et godt samarbejde mellem unge og fagpersoner, hvor de unge føler sig hørt. Vi håber, at der i fremtiden udvikles mere viden om potentialer for inddragelse af unges egne stemmer i både identifikation af sproglige veskigheder og i samarbejdet om indsatser for målgruppen. Selvvurderingsskemaet fra vores bachelorprojekt kan downloades frit til inspiration på Nationalt Videncenter for Læsnings hjemmeside.¹

Referencer

- Almgren Bäck, G., Mossige, M., Bundgaard Svendsen, H., Rønneberg, V., Selenius, H., Berg Gøttische, N., Dolmer, G., Fälth, L., Nilsson, S., & Svensson, I. (2024). Speech-to-text intervention to support text production among students with writing difficulties: a single-case study in nordic countries. *Disability and Rehabilitation: Assistive Technology*, 19(8), 3110-3129. <https://doi.org/10.1080/17483107.2024.2351488>
- Botting, N., Toseeb, U., Pickles, A., Durkin, K., & Conti-Ramsden, G. (2016). Depression and Anxiety Change from Adolescence to Adulthood in Individuals with and without Language Impairment. *PLoS ONE*, 11(7), <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0156678>
- Caroll, C., & Dockrell, J. (2012). Enablers and challenges of post-16 education and employment outcomes: The perspectives of young adults with a history of SLI. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 47(5), 567-57. <https://doi.org/10.1111/j.1460-6984.2012.00166.x>
- Daugaard, H. T., Juul, H., & Nielsen, A.-M. V. (2019). Ord for ord – om direkte ordkendskabsundervisning. I *Skub på ordene*. (s. 56-77). Akademisk Forlag.
- Dubois, P., St-Pierre, M. C., Desmarais, C., & Guay, F. (2020). Young adults with developmental language disorder: A systematic review of education, employment, and independent living outcomes. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, 63(11), 3786-3800, https://doi.org/10.1044/2020_JSLHR-20-00127
- Durkin, K., Fraser, J., & Conti-Ramsden, G. (2012). School-Age Prework Experiences of Young People with a History of Specific Language Impairment. *Journal of Special Education*, 45(4), 242-25. <https://doi.org/10.1177/0022466910362773>

1 <https://www.videnomlaesning.dk/media/6249/skema-til-selvurdering-af-egne-faerdigheder-p2.pdf>

- Durkin, K., Toseeb, U., Botting, N., Pickles, A., & Conti-Ramsden, G. (2017). Social confidence in early adulthood among young people with and without a history of language impairment. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, 60(6), 1635-1647, https://doi.org/10.1044/2017_JSLHR-L-16-0256
- Ekström, A., Sandgren, O., Sahlén, B., & Samuelsson, C. (2023). 'It Depends on Who I'm With': How Young People with Developmental Language Disorder Describe Their Experiences of Language and Communication in School. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 58(4), 1168-1181, <https://doi.org/10.1111/1460-6984.12850>
- Elbro, C., Dalby, M., & Maarbjer, S. (2011). Language-learning impairments: a 30-year follow-up of language-impaired children with and without psychiatric, neurological and cognitive difficulties. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 46(4), 437-448, <https://doi.org/10.1111/j.1460-6984.2011.00004.x>
- Hauerberg Olsen, M., & Vang Christensen, R. (2024). Sprogforstyrrelsen DLD hos voksne. *Nationalt Videncenter for Ordblindhed og andre Læsevanskeligheder*. Tilgængelig på https://nvol.dk/media/5lbjaja0/dld-hos-voksne-og-unge-artikel_250924.pdf
- Hughes, D. M., Turkstra, L. S., & Wulfeck, B. B. (2009). Parent and self-ratings of executive function in adolescents with specific language impairment. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 44(6), 901-916, <https://doi.org/10.1080/13682820802425693>
- McGregor, K. K., Arbisi-Kelm, T., Eden, N., & Oleson, J. (2020). The word learning profile of adults with developmental language disorder. *Autism & developmental language impairments*, 5, 1-19, <https://doi.org/10.1177/2396941519899311>
- Meltzer, L. J., Roditi, B., Houser, R. F., & Perlman, M. (1998). Perceptions of academic strategies and competence in students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 31, 437-451.
- Merrick, R. (2020). Pupil participation in planning provision for special education needs: teacher perspectives. *Support for Learning*, 35(1), 101-118.
- Mills, C. M., & Keil, F. C. (2004). Knowing the limits of one's understanding: The development of an awareness of an illusion of explanatory depth. *Journal of experimental child psychology*, 87(1), 1-32.
- Nippold, M. A., Mansfield, T. C., Billow, J. L., & Tomblin, J. B. (2009). Syntactic development in adolescents with a history of language impairments: A follow-up investigation. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 18(3), 241-251.
- Norbury, C. F. (2005). The relationship between theory of mind and metaphor: Evidence from children with language impairment and autistic spectrum disorder. *British Journal of Developmental Psychology*, 23(3), 383-399. <https://doi.org/10.1348/026151005X26732>
- Paul, R., Norbury, C. F., & Gosse, C. (2018). Assessing Advanced Language. I R. Paul, C. F. Norbury & C. Gosse (red.), *Language disorders from infancy through adolescence* (5. udg., s. 565-629), Elsevier.
- Prout, A. (2002). Researching children as social actors: an introduction to the children 5-16 programme. *Children & society*, 16(2), 67-76, <https://doi.org/10.1002/CHI.710>

Stone, C. A., & May, A. L. (2002). The accuracy of academic self-evaluations in adolescents with learning disabilities. *Journal of learning disabilities*, 35(4), 370-383, <https://doi.org/10.1177/00222194020350040801>

Vang Christensen, R. (2021). Sprogudvikling hos børn med udviklingsmæssige sprogforstyrrelser. I L. Kjærbæk & D. Boeg Thomsen (red.), *Børns sprogtilegnelse – sprogudvikling hos danske børn i alderen 0-6 år* (s. 217-226). Frydenlund Academic.

Von Amerongen, M. (2021). Audiologopædiske materialer til udredning og vurdering, (2. udg., s. 7-25, 44-54) Audiologopædisk Forening.

Ward-Lonergan, J. M. (2010). Expository Discourse in School-Age Children and Adolescents with Language Disorders: Nature of the Problem. I M. A. Nippold & C. M. Scott (red.), *Expository Discourse in Children, Adolescents, and Adults* (s. 155-189). Psychology Press.

Om forfatterne

Cecilie Egholm Traagaard og Sia Kitt Hinge er kandidatstuderende i audiologopædi på Københavns Universitet. De færdiggjorde deres bachelor i sommeren 2024 med en bacheloropgave om unges selv vurdering af sproglige færdigheder i undervisningssammenhæng med fokus på forskellen mellem personer med og uden sprogvanskeligheder. Lektor i børnelogopædi Rikke Vang Christensen var vejleder på BA-projektet og forsker i sprogforstyrrelser og særligt sprogforstyrrelsen DLD.